

- 6) Artykuły 45, 49 i 56 TFUE należy interpretować w ten sposób, iż nie stoją one na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, które przewiduje, że pracownicy logistyczni muszą posiadać „certyfikat bezpieczeństwa” wydawany po okazaniu ich dowodu tożsamości i umowy o pracę oraz że zasady wydawania tego certyfikatu i procedurę, jaką należy przejść w celu jego uzyskania, określa układ zbiorowy pracy, o ile warunki wydania takiego certyfikatu są niezbędne i proporcjonalne w stosunku do celu polegającego na zagwarantowaniu bezpieczeństwa w strefach portowych, a procedura, jaką należy przejść w celu jego uzyskania, nie wiąże się z niezasadnionymi i nieproporcjonalnymi obciążeniami administracyjnymi.

(¹) Dz.U. C 288 z 26.8.2019.
Dz.U. C 348 z 14.10.2019.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 11 lutego 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Court of Appeal – Irlandia) – postępowanie karne przeciwko K.M.

(Sprawa C-77/20) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Wspólna polityka rybołówstwa – Rozporządzenie (WE) nr 1224/2009 – System kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa – Wykorzystanie na pokładzie statku rybackiego urządzenia umożliwiającego automatyczne sortowanie ryb ze względu na rozmiar – Artykuł 89 – Środki zapewniające przestrzeganie przepisów – Artykuł 90 – Sankcje karne – Zasada proporcjonalności]

(2021/C 128/05)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

Court of Appeal

Strona w głównym postępowaniu karnym

K.M.

przy udziale: Director of Public Prosecutions

Sentencja

Artykuły 89 i 90 rozporządzenia Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiającego wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniającego rozporządzenia (WE) nr 847/96, (WE) nr 2371/2002, (WE) nr 811/2004, (WE) nr 768/2005, (WE) nr 2115/2005, (WE) nr 2166/2005, (WE) nr 388/2006, (WE) nr 509/2007, (WE) nr 676/2007, (WE) nr 1098/2007, (WE) nr 1300/2008, (WE) nr 1342/2008 i uchylającego rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1627/94 oraz (WE) nr 1966/2006, w świetle zasady proporcjonalności ustanowionej w art. 49 ust. 3 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, należy – z zastrzeżeniem ustaleń, których dokonanie jest zadaniem sądu odsyłającego – interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwiają się one przepisowi prawa krajowego, który w ramach sankcji za naruszenie art. 32 rozporządzenia Rady (WE) nr 850/98 z dnia 30 marca 1998 r. w sprawie zachowania zasobów połowowych poprzez środki techniczne dla ochrony niedojrzałych organizmów morskich, zmienionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 227/2013, przewiduje nie tylko nałożenie grzywny, ale również bezwzględny przepadek znalezionych na pokładzie danego statku połowów oraz zakazanych lub niespełniających przewidzianych prawem kryteriów narzędzi połowowych.

(¹) Dz.U. C 137 z 27.4.2020.

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 10 czerwca 2020 w sprawie T-83/19 AL / Komisja, wniesione w dniu 31 lipca 2020 r. przez AL

(Sprawa C-356/20 P)

(2021/C 128/06)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: AL (przedstawiciele: S. Rodrigues, A. Blot, avocats)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Postanowieniem z dnia 10 grudnia 2020 r. Trybunał (szósta izba) odrzucił odwołanie jako oczywiście bezzasadne.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Nederlandstalige ondernemingsrechtbank Brussel (Belgia) w dniu 26 października 2020 r. – Q, R, S / United Airlines, Inc.

(Sprawa C-561/20)

(2021/C 128/07)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Nederlandstalige ondernemingsrechtbank Brussel

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Q, R, S

Strona pozwana: United Airlines, Inc.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 3 ust. 1 lit. a) i art. 7 rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 295/91 ⁽¹⁾, w rozumieniu nadanym im przez Trybunał, należy interpretować w ten sposób, że pasażerowi przysługuje prawo do odszkodowania pieniężnego od niewspólnotowego przewoźnika lotniczego, w sytuacji, gdy dotrze on do swojego miejsca docelowego z co najmniej trzygodzinnym opóźnieniem, które nastąpiło w trakcie ostatniego lotu, rozpoczynającego i kończącego się na terytorium państwa trzeciego, w trakcie którego nie miało miejsca międzylądowanie na terytorium państwa członkowskiego, a który odbył się w ramach ciągu lotów łączonych, rozpoczynającego się na lotnisku położonym na terytorium państwa członkowskiego, a które to loty były faktycznie obsługiwane przez niewspólnotowego przewoźnika lotniczego i wszystkie one były przedmiotem jednej rezerwacji dokonanej przez pasażera u wspólnotowego przewoźnika lotniczego, który jednak faktycznie nie obsługiwał tych lotów?
- 2) Czy w przypadku udzielenia na pierwsze pytanie odpowiedzi twierdzącej, rozporządzenie (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiające wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91, w rozumieniu nadanym mu w pytaniu pierwszym, narusza prawo międzynarodowe, a w szczególności zasadę całkowitej i wyłącznej suwerenności każdego państwa na jego terytorium i w przestrzeni powietrznej nad nim w ten sposób, że interpretacja ta powoduje, iż prawo Unii ma zastosowanie do sytuacji, która ma miejsce na terytorium państwa trzeciego?

⁽¹⁾ Dz.U. 2004, L 46, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Den Haag, zittingsplaats Haarlem (Niderlandy) w dniu 2 listopada 2020 r. – F, A, G, H, I / Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

(Sprawa C-579/20)

(2021/C 128/08)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Den Haag, zittingsplaats Haarlem

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: F, A, G, H, I

Druga strona postępowania: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid